

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci navrhovatelů a) **J. B.**, b) **J. B.**, obou zastoupených Mgr. Ing. Martinem Kalabisem, advokátem se sídlem Aloise Krále 10, Prostějov, proti odpůrci **Statutárnímu městu Prostějov**, se sídlem nám. T. G. Masaryka 130/14, Prostějov, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2014 - Územního plánu Prostějov vydaného usnesením zastupitelstva statutárního města Prostějova usnesením ze dne 10. 6. 2014, č. 14101, v částech vymezujících plochy č. x, x, x, x a x,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e** v části stanovení podmínky pro trasu pěšího propojení přes plochy s označením x a x.
- II. Ve zbytku **s e** návrh **z a m í t á**.
- III. Navrhovatelé **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Odpůrci **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh

[1] Včas podaným návrhem se navrhovatelé domáhali zrušení výše označeného opatření obecné povahy č. 1/2014 - Územního plánu Prostějov, vydaného usnesením zastupitelstva statutárního města Prostějova ze dne 10. 6. 2014, č. 14101, v částech vymezujících plochy č. x, x, x, x a x (dále též „ÚP Prostějov“).

[2] Ke své *aktivní legitimaci* navrhovatelé konstatovali, že v území řešeném ÚP Prostějov je navrhovatel a) spoluvlastníkem pozemků parc. č. x, x, x a x zapsaných v LV č. x pro obec P., katastrální území V. Navrhovatel b) je spoluvlastníkem pozemků parc. č. st. x, a parc. č. x, x zapsaných v LV č. x pro obec P., katastrální území V.

[3] Dle navrhovatelů napadená část ÚP Prostějov představuje nezákonný a neproporcionální zásah do jejich subjektivních práv, a to práv majetkových a práv na příznivé životní prostředí. Protože jejich námitky podané proti návrhu územního plánu věcně i územně souvisejí, je ÚP Prostějov napadán u soudu společným návrhem.

[4] Navrhovatel b) podal v roce 2011 pod č. j. 114713 námitku, v ÚP Prostějov označenou N 37, týkající se řešení plochy č. x, zahrnující pozemky parc. č. x a x v katastrálním území V. Námitce bylo vyhověno pouze částečně, a to v rozsahu umístění veřejného prostranství, nikoliv ve vymezení pěšího propojení. Pro návaznost rozvojové plochy Z29 na stávající strukturu území, zajištění minimální prostupnosti nově navržených ploch k návsi V. byla na ploše č. x vymezena trasa pěšího propojení, které dle bodu 5.3.1. návrhu územního plánu „zajišťuje adekvátní územní podmínky pro průchod pěších skrze území 24 hodin denně, tj. minimálně šířky 2 m, pokud možno umožňující bezbariérové užívání. S takto navrhovaným pěším propojením nelze souhlasit, jedná se o neúměrný a zbytečný zásah do stabilizovaných ploch, plochy označené v územním plánu č. x, x, x, x není vhodné obsluhovat hustou sítí komunikačních prostor zasahující nad rámec běžné potřeby do stabilizovaných ploch zastavěných stavbami pro bydlení a narušovat tak pohodu bydlení v těchto objektech a libovolně tak zasahovat do pokojného stavu.

[5] Pod č. j. 114714 podal navrhovatel b) v roce 2011 námitku v ÚP Prostějov označenou N 38, směřující k řešení plochy zahrnující pozemek parc. č. x v katastrálním území V., konkrétně proti zahrnutí plochy do ploch rekreace, které vyhověno nebylo s odkazem na to, že navrhovatel b) je pouze podílovým spoluvlastníkem a nedoložil zmocnění k zastupování druhého spoluvlastníka. Z žádného právního předpisu (tj. ani správního řádu a ani stavebního zákona) nevyplývá, že k aktivní legitimaci podávat námitky v řízení o opatření obecné povahy je nutný souhlas či zplnomocnění spoluvlastníků pozemků. V případě podílového spoluvlastnictví nemovitostí může návrh na zrušení opatření obecné povahy podat i jen jeden ze spoluvlastníků, ačkoliv jeho podíl není nadpoloviční. Je možné odkázat na rozsudek NSS 1 Ao 5/2010-169 ze dne 24.11.2010, dle kterého *zamítnutí návrhu navrhovatele pro nedostatek aktivní věcné legitimace z toho důvodu, že se k němu nepřipojil i druhý spoluvlastník, není možné*. Z usnesení NSS 1 Ao 1/2009-120 ze dne 21.07.2009 vyplývá, že ten, kdo je aktivně legitimován k návrhu na soudní přezkum (ustanovení § 101a násl. s.ř.s.) může tvrdit i

porušení svých procesních práv v rámci procesu tvorby územního plánu, je-li představitelné, že toto porušení mohlo mít za následek dotčení těch jeho hmotných práv, od nichž se odvíjí aktivní legitimace.

[6] Dalším důvodem pro nevyhovění této námitce bylo, že dosavadní způsob užívání pozemku k zemědělství není dotčen. To není pravdou, pokud se mají pozemky zemědělsky obhospodařovat, je nutné, aby v souladu s tímto možným využitím byly obhospodařovány celé plochy, v případě využití okolních navazujících pozemků k rekreačním účelům může být dosavadní způsob využití vyloučen z důvodu neslučitelnosti zemědělského využití a rekreace a dále i z důvodu znemožnění obslužnosti zemědělskou technikou. Možnost rekreace jednoznačně povede k dalšímu majetkoprávnímu členění území, které již nebude slučitelné s dosavadním způsobem využití území.

[7] Proti návrhu územního plánu v rámci opakovaného veřejného projednání v roce 2013 podával námitku navrhovatel a) pod č. j. 157794, v ÚP Prostějov označenou **N 83**, směřující k řešení plochy zahrnující pozemky parc. č. x a x v katastrálním území V., konkrétně k navrhované změně funkčního využití do plochy smíšeně obytné, a požadoval zahrnutí vymezené části pozemků parc. č. x a x do plochy rekreace, popř. ponechat stávající využití. Tato námitka byla označena jako procesně nepřijatelná s odkazem na ustanovení § 53 odst. 2 stavebního zákona, konkrétně proto, že označené části pozemků nebyly předmětem provedených změn návrhu územního plánu Prostějov projednávaných při opakovaném veřejném projednávání. S tím navrhovatelé nesouhlasí, je zřejmé, že projednávaný návrh řešení v opakovaném veřejném projednání byl jiný než v projednání v roce 2011. Námitka směřovala do pozemků parc. č. x a x v katastrálním území V. Pozemek parc. č. x byl v návrhu územního plánu z roku 2011 řešen jako pozemek v zastavitelné ploše P 54, kdežto v návrhu územního plánu byl tento pozemek zahrnut do plochy stabilizované x, když v této ploše byla vymezena trasa pěšího propojení, které dle bodu 5.3.1. návrhu územního plánu „zajišťuje adekvátní územní podmínky pro průchod pěších skrze území 24 hodin denně, tj. minimálně šířky 2 m, pokud možno umožňující bezbariérové užívání“. Navíc námitka směřovala i do pozemku x, který byl změnami projednávanými v roce 2013 také dotčen (změna veřejného prostranství v ploše). S odkazem na rozsudek NSS 8 Ao 1/2010-89 ze dne 21.4.2010 jsou k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy legitimováni také vlastníci sousedních pozemků.

[8] Námitky měly být v opakovaném veřejném projednání posouzeny. Navrhovatel a) v námitce podrobně rozepsal důvody, pro které považuje navrhované řešení za nezákonné a zároveň navrhl takové řešení, které se negativně nedotkne zájmů vlastníků pozemků, ani zájmů chráněných stavebním zákonem a zvláštními předpisy a povede k hospodárnému využití území s vazbou na příznivé životní prostředí při zachování vyváženého rozsahu vymezení nových zastavitelných ploch.

[9] Navrhovatel b) proti návrhu územního plánu v rámci opakovaného veřejného projednání v roce 2013 podal pod č. j. 157790 námitku v ÚP Prostějov označená **N 84**, směřující k řešení plochy č. x zahrnující pozemky parcela č. x a x a st. x v katastrálním území V., konkrétně k navrhovanému způsobu využití a návrhu koncepčního prvku pěšího propojení, námitce nebylo vyhověno. Pod č. j. 157793 podal námitku v Územním plánu Prostějov

označenou **N 85**, směřující k řešení plochy zahrnující pozemky parc. č. st. x a parc. č. x v katastrálním území V., rovněž k navrhovanému způsobu využití a návrhu koncepčního prvku pěšího propojení, námitce nebylo vyhověno. V odůvodnění námitek byly uvedeny argumenty pro to, že pro takovéto využití – pěší propojení neexistuje legitimní důvod a jeho realizace je s ohledem na charakter území nereálná bez značných stavebních a majetkoprávních zásahů. V odůvodnění bylo pouze konstatováno, že z koncepčního hlediska je nutno zajistit v zastavitelných plochách dostatečnou propustnost území i propustnost do volné krajiny. Dle navrhovatelů je požadavek na propojení potřebné řešit v rámci zastavitelných ploch a nikoliv zasahovat do stabilizovaného území. Navrhované řešení má přímý dopad do vlastnických práv navrhovatelů a práv na příznivé životní prostředí, když umístění koncepčního prvku komunikačního propojení přes území, ve kterém máme své nemovitosti, může a má vliv na jejich věcnou hodnotu. Jedná se o neproporcionální zásah do vlastnických práv navrhovatelů i práv dalších vlastníků sousedních pozemků ve vymezené ploše, kteří uplatňovali v rámci pořízení územního plánu věcně shodné námitky (viz N 27, N 28, N 29). Dle navrhovatelů v daném případě nebyla dodržena zásada subsidiarity a minimalizace zásahu, došlo k omezení jejich práv tím, že uvedené řešení přesáhlo spravedlivou míru a nebylo navíc řádně odpovídajícím způsobem odůvodněno.

[10] Navrhovatelé jsou toho názoru, že jejich námitky nebyly v procesu pořizování ÚP Prostějov náležitě vyhodnoceny, pořizovatel se s nimi řádně nevypořádal, některé z nich byly formálně odmítnuty jako procesně nepřijatelné a zastupitelstvo města o některých námitkách vůbec nerozhodovalo. Chybí tedy řádné odůvodnění, což zakládá nepřezkoumatelnost a nezákonnost opatření obecné povahy. Z rozsudku NSS č.j. 1 Ao 5/2010-169 ze dne 24.11.2010 vyplývá, že na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí (ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předstírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené. V daném případě však uvedené náležitosti odůvodnění chybí.

II. Vyjádření odpůrce

[11] Odpůrce navrhl, aby soud návrh na zrušení předmětných částí opatření obecné povahy zamítl, popřípadě aby řízení přerušil a vyčkal do doby pravomocného rozhodnutí v přezkumném řízení Opatření obecné povahy č. 1/2014, Územního plánu Prostějova, které je vedeno Krajským úřadem Olomouckého kraje. Je přesvědčen, že všechny námitky uvedené navrhovateli byly řádně projednány, jak vyplývá z odůvodnění, námitka N83 byla oprávněně vyhodnocena jako procesně nepřijatelná.

[12] K námitce **N37** uvedl, že jí bylo částečně vyhověno. Plocha veřejného prostranství, která měla lépe zpřístupňovat území, byla na základě námitek zrušena a parcely byly zahrnuty do plochy smíšené obytné č. x. Pro zajištění návaznosti rozvojové plochy Z29 k návsí V. byla na ploše x vymezena trasa pěšího propojení.

[13] Námitku **N38** pořizovatel řádně vypořádal, nevyhověl jí. Stávající způsob zemědělského využití nebude nikterak dotčen, vlastník může svůj pozemek dále zemědělsky využívat.

Pořizovatel nezpochybňoval aktivní legitimaci Ing. B. pro podání námitek, námitka byla řádně vypořádána. Konstatování, že Ing. B. nepředložil zmocnění k zastupování druhého spoluvlastníka mělo pouze upozornit na to, že pořizovatel nezná záměry druhého účastníka.

[14] Námitka **N83**, podaná navrhovatelem a), byla označena za procesně nepřipustnou. Podle §53 odst. 2 stavebního zákona se při opakovaném veřejném projednání návrh územního plánu projednává pouze v rozsahu provedených úprav. Navrhovatel a) je vlastníkem pozemků x a x. Jeho námitka směřovala k pozemku x a dále k pozemku x, jehož není vlastníkem. Pozemek x není v námitce zmíněn. Funkční využití pozemku x nebylo nijak měněno. Navrhovatel a) tvrdí, že projednaný návrh řešení je jiný než při projednání v roce 2011, pozemek x je v návrhu ÚP Prostějov z roku 2011 řešen jako pozemek v zastavitelné ploše P54, kdežto v návrhu z roku 2013 je zahrnut do plochy stabilizované.

[15] Námitky **N84** a **N85** byly řádně projednány a vypořádány, byly zahrnuty do odůvodnění ÚP Prostějov. Důvody vymezení pěšího propojení jsou uvedeny na straně D63, obsahují úvahu o významném zkrácení vzdálenosti z rozvojové plochy Z29, konkrétně plochy č. x, k V. návsí ze zhruba 750m na 130m, což představuje zásadní zlepšení komfortu zapojení nové lokality do stávající struktury zástavby., což dle pořizovatele opravňuje k zásahu do vlastnických práv. Pořizovatel v průběhu procesu ustoupil od původně navrhovaného koridoru veřejného prostranství zajišťujícího i automobilovou obsluhu z rozvojových ploch Z29 přes plochu x a setrval pouze na pěším propojení.

III. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje o přezkumu

[16] Krajský úřad Olomouckého kraje soudu přípisem ze dne 10. 8. 2017 soudu sdělil, že osoby totožné s navrhovatelem ve věci uplatnili podnět k zahájení přezkumného řízení, dne 31. 7. 2017 bylo vydáno rozhodnutí č.j. KUOK 61836/2017, kterým byl zrušen ÚP Prostějov v části stanovení podmínky pro trasu pěšího propojení přes plochy s označením x a x. K námitce N83 krajský úřad konstatoval, že pořizovatel ji neměl odmítnout jako celek, její část, vztahující se k pozemku parc. č. x v ploše č. x, který není ve vlastnictví navrhovatele a) a u kterého se změnilo funkční využití, měl vyhodnotit jako připomínku. Pochybení dle jeho názoru není takového charakteru, aby vedlo ke zrušení předmětné části ÚP Prostějov. Dne 22. 9. 2017 bylo soudu doručeno uvedené rozhodnutí s doložkou právní moci ze dne 16. 8. 2017.

IV. Vyjádření navrhovatelů a částečné zpětvzetí návrhu

[17] Na základě dotazu soudu sdělili žalobci v podání ze dne 11. 10. 2017, že návrh berou částečně zpět, a to v části stanovení podmínky pro trasu pěšího propojení přes plochy s označením x a x.

[18] Dále navrhovatelé konstatovali, že Krajský úřad Olomouckého kraje ve svém rozhodnutí uvedl, že námitka N83 měla být vyhodnocena jako připomínka a tak s ní mělo být nakládáno, její odmítnutí jako celku pro nepřipustnost z procesních důvodů bylo chybné, není to však důvodem pro zrušení předmětné části územního plánu. S tímto závěrem navrhovatelé nesouhlasí, pochybení dle nich je důvodem pro zrušení předmětné části ÚP Prostějov.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[19] Za splnění podmínek stanovených v §51 odst. 1 zákona č. 150/2002 sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

[20] Protože navrhovatelé vzali návrh v části stanovení podmínky pro trasu pěšího propojení přes plochy s označením x a x zpět a návrh tedy omezili, což je v souladu s §101b odst. 2 s.ř.s. přípustné, soud v tomto rozsahu řízení podle §47 odst. a) s.ř.s. **částečně zastavil**. Pro upřesnění soud dodává, že důvodem zpětvzetí bylo částečné zrušení ÚP Prostějov Krajským úřadem Olomouckého kraje (viz výše bod 16). Pěšího propojení se týkala část námitky N37 vznesené navrhovatelem b) při pojednávání v roce 2011, ve které nebyl úspěšný a dále námitky uplatněné při opakovaném veřejném projednání v roce 2013 označené N84 a N85. Velmi částečně se problematiky pěšího propojení týkala také námitka N83.

[21] Ve zbytku návrhu soud shledal, že **není důvodný**. Soud při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného opatření obecné povahy (§101b odst. 3 s.ř.s.). Námitky posoudil na základě obsahu správního spisu, zejména textové i grafické části ÚP Prostějov.

[22] Ještě před započítím přezkumu napadené části opatření obecné povahy považuje soud za nezbytné vymezit základní hlediska či zásady přezkumu územních plánů, ze kterých při projednávání a rozhodování věci vycházel, tak, jak vyplývají z právní úpravy a z judikatury Nejvyššího správního soudu.

[23] V nyní souzené věci je předmětem sporu tvrzený zásah do práv navrhovatelů jako vlastníka pozemku. Soud především konstatuje, že v procesu územního plánování dochází k posouzení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Obecné rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování výše zmíněných zásad je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu konkrétního územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by tak byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. bod 114 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103, publ. pod č. 2552/2012 Sb. NSS).

[24] Soud může přezkoumávat pouze to, zda příslušný orgán postupoval při pořizování územního plánu a v řízení o jeho vydání v souladu se zákonem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006-74, publ. pod č. 968/2006 Sb. NSS). Úlohou soudu v tomto typu řízení je bránit jednotlivce (a tím zprostředkovaně celé politické společenství) před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů, nikoliv však územní plány dotvářet. Při hodnocení zákonnosti územního plánu či jeho změny se pak soud řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti. Ke zrušení územního plánu či jeho změny by měl proto soud přistoupit, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS).

Podmínky řízení

[25] Soud se nejprve zabýval splněním procesních podmínek řízení, kterými je přípustnost návrhu, aktivní procesní legitimace navrhovatele, pasivní procesní legitimace odpůrce a formulace závěrečného návrhu.

[26] Návrh podaný dne 22. 6. 2017 směřuje proti opatření obecné povahy, které bylo vydáno dne 10. 6. 2014 a nabylo účinnosti dne 27. 6. 2014. Návrh je tak podán na konci tříleté lhůty, ale včas (§ 101b odst. 1 s.ř.s.).

[27] Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatelů se tak zakládá tvrzením dotčení na jejich právech k pozemkům. V souladu s názorem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 21.7.2009 ve věci sp. zn. 1 Ao 1/2009, publikováno pod č. 1910/2009 Sb. NSS) zdejší soud vychází z toho, že aby byl navrhovatel aktivně legitimován musí především tvrdit, že existují určitá jim náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Navrhovatelé jsou vlastníky pozemků v plochách řešených územním plánem v obci Prostějov, katastrálním území V., jejichž zrušení se domáhají. Navrhovatel a) je spoluvlastníkem pozemků parc. č. x v ploše č. x, x v ploše č. x a č. x, dále pozemku parc. č. x v ploše č. x. Navrhovatel b) je spoluvlastníkem pozemků parc. č. st. x, a parc. č. x, x, vše v ploše č. x v katastrálním území V. Oba navrhovatelé pro účely posouzení otázky aktivní legitimace v dostatečném rozsahu tvrdí možnost dotčení na svých právech vlastníka. Soud tedy nemá pochybnosti o aktivní legitimaci navrhovatelů k podání návrhu.

[28] Navrhovatelé správně označili osobu pasivně legitimovanou, kterou je Statutární město Prostějov. Soud připomíná, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. ve sbírce NSS pod č. 1910/2009, je v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení územního plánu odpůrcem obec, jejíž zastupitelstvo územní plán vydalo.

[29] Další podmínkou řízení je formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajícími z ustanovení §101a s.ř.s. Navrhovatelé požadují zrušení části opatření obecné povahy, přičemž srozumitelným způsobem označili jak opatření obecné povahy, tak i dotčenou část. Návrh obsahuje i náležitosti dle §101b odst. 2 s.ř.s., tedy dostatečně odůvodněné návrhové body.

Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy a jeho užití v projednávané věci

[30] Krajský soud v Brně dále vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publ. pod č. 740/2006 Sb. NSS, podle kterého soud při zkoumání důvodnosti návrhu na přezkum opatření obecné povahy postupuje v krocích tzv. algoritmu. V prvním kroku soud zkoumá, zda napadené opatření obecné povahy bylo vydáno orgánem, který k tomu měl pravomoc. V druhém kroku se soud zabývá tím, zda orgán, který opatření vydal, nepřekročil zákonem stanovené meze své působnosti (věcné, osobní, prostorové a časové). V dalších krocích pak soud posuzuje zákonnost postupu odpůrce při

vydávání napadeného opatření obecné povahy a otázky obsahového souladu napadeného opatření obecné povahy se zákonem (hmotněprávními předpisy), a zkoumá i soulad opatření obecné povahy se zásadou proporcionality.

[31] Je nutno vzít rovněž v úvahu, že při postupu podle uvedeného algoritmu je soud v souvislosti s nabytím účinnosti novely soudního řádu správního, provedené zákonem č. 303/2011 Sb. dne 1. 1. 2012 limitován tím, že podle § 101d odst. 1 s. ř. s. je při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části.

[32] Napadené opatření obecné povahy krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 7, § 101a a násl. s. ř. s., dle uvedeného algoritmu, přičemž vycházel z konkrétních okolností případu a z uplatněných návrhových bodů.

[33] První 2 kroky algoritmu soud činí s ohledem k jejich obsahu z úřední povinnosti, jak vyplývá i z odst. 28 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb. NSS. Nutno dodat, že navrhovatelé nijak nezpochybňují otázky související s pravomocí a působností odpůrce k vydání napadeného územního plánu. Ani soud nemá pochybnosti o těchto otázkách. Proto přistoupil k dalším krokům dle uvedeného algoritmu, zkoumal, zda opatření obecné povahy bylo vydáno v souladu se zákonem stanoveným postupem, zda není v rozporu s hmotným právem, (materiální kritérium), zda je v souladu se zásadou proporcionality. V těchto krocích je soud vázán rozsahem a důvody návrhu.

[34] V uvedených krocích algoritmu je nutno zohlednit, zda navrhovatelé byli aktivní v procesu přípravy a přijímání opatření obecné povahy. Samozřejmě je nutno přihlížet ke konkrétním okolnostem případu a uplatněným námitkám. Zejména pokud se jedná o třetí krok algoritmu - tedy zda k vydání opatření obecné povahy došlo zákonem stanoveným postupem, je nutno odlišit případná drobná pochybení bez vlivu na výsledek řízení, až po pochybení, která měla zásadní vliv.

[35] K uvedenému soud odkazuje na již výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb. NSS, podle kterého *„Procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejícího přijetí opatření obecné povahy může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. Její význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud (§ 101a a násl. s. ř. s.) s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele. Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech.“*

[36] Pokud jde o soudní přezkum rozhodnutí o námitkách, uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, ve věci *„Změna územního plánu obce Jesenice“*, publ. pod č. 2266/2011 Sb. NSS, že z odůvodnění rozhodnutí o námitkách musí být mj. seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné, anebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené. Odůvodnění rozhodnutí o námitce je však

součástí odůvodnění opatření obecné povahy, a proto je třeba je vnímat (s ostatními částmi opatření obecné povahy) ve vzájemných souvislostech.

[37] Navrhovatelé vyslovili v návrhu nesouhlas s řešením námítky **N38**, podané v rámci veřejného projednání ÚP Prostějov v roce 2011, která se týkala plochy č. x, jejíž součástí je i pozemek parc. č. x, kat. území V. Námitka je uvedena výše pod bodem 5 a soud ji neshledal důvodnou. Soud dodává, že jak zjistil z údajů uvedených v katastru nemovitostí, které porovnal s listinami obsaženými ve právním spise a s listinami doloženými navrhovatelem, pozemek parc. č. x, kat. území V. byl v době veřejného projednávání ÚP Prostějov v roce 2011 ve spoluvlastnictví navrhovatele b) a M. G., v době podání návrhu na soudní přezkum a v době rozhodování soudu byl ve spoluvlastnictví navrhovatele a) a M. G.

[38] Jak soud zjistil z textu námítky podané navrhovatelem b), který byl shodný s tím, co uvedl odpůrce při vypořádání námítek, navrhovatel b) podal námitku proti záměru změnit využití pozemku parc. č. x, kat. území V., kterého je spolumajitel, na plochu rekreace. Námitku odůvodnil tím, že pozemek je využíván k zemědělským účelům a proto nesouhlasí s navrhovanou změnou. Odpůrce námitku vypořádal tak, že konstatoval, že „*předkladatel je vlastníkem 1/2 pozemku p.č. x. Námitka nebo zmocnění k zastupování druhého vlastníka nedoložena. Předkladatel požaduje dosavadní užívání plochy k zemědělským účelům.*“ Dále uvedl, že „*stávající způsob zemědělského využití návrhem územního plánu není nikterak dotčen.*“ Není pravdou, že by odpůrce námitce nevyhověl z důvodu, že je pouze spoluvlastníkem, který nedoložil plnou moc. Z vypořádání námítky je zřejmé, že odpůrce konstatoval, že navrhovatel b) je spoluvlastníkem pozemku a nezastupuje druhého spoluvlastníka a následně námitku vypořádal.

[39] Soud při posouzení uvedené námítky vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 2/2009-54 18.11.2009, podle kterého „*námitkou omezení vlastnických a jiných věcných práv spočívající v určení jiného funkčního využití pozemků v novém územním plánu obce se soud může na návrh vlastníka takových pozemků zabývat v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. pouze tehdy, vyslovil-li vlastník dotčených pozemků (navrhovatel) v procesu přijímání a schvalování nového územního plánu obce své námitky nebo připomínky proti novému funkčnímu využití pozemků, a tedy obci umožnit se s těmito výhradami seznámit a reagovat na ně prostřednictvím vypořádání námítek nebo připomínek dle § 53 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006.*“

[40] Z textu námítky je zřejmé, že se navrhovatel b) obával o dosavadní způsob využívání pozemku, domníval se, že ho nebude již možno k zemědělským účelům užívat. Na tento problém odpůrce, byť stručně, reagoval, konstatoval, že „*stávající způsob zemědělského využití návrhem územního plánu není nikterak dotčen.*“ Stručnost vypořádání námítky odpovídá stručnosti samotné námítky. Odpůrce v dané chvíli neměl důvod se zabývat dalšími otázkami, o které navrhovatel b) tuto námitku rozšířil v návrhu na soudní přezkum. Vzhledem k uvedenému se dle názoru soudu se s ohledem na obsah vznesené námítky jednalo o dostatečné vypořádání námítky.

[41] Soud dodává, že navrhovatel b) byl v procesu přijímání ÚP Prostějov aktivní, měl možnost nahlédnutí do textové a grafické části a zjistit potřebné skutečnosti, námitku tedy

měl možnost směřovat proti tomuto konkrétnímu záměru, mohl vyjádřit své konkrétní obavy tak, jak se stalo posléze v návrhu na soudní přezkum. Pokud tak však navrhovatel b) v procesu přijímání ÚP Prostějov neučinil, nelze to napravit až v řízení před soudem.

[42] V rámci opakovaného veřejného projednání v roce 2013 podal navrhovatel a) námitku označenou **N 83**, směřující k řešení plochy, ve které leží pozemky v jeho vlastnictví parc. č. x a x v katastrálním území V., konkrétně k navrhované změně funkčního využití na plochy smíšeně obytné, a požadoval zahrnutí části pozemků parc. č. x a x, kterou vymezil, do plochy rekreace, popř. ponechat stávající využití. Cílem bylo zamezit možnosti zastavění této navrhovatelem a) vymezené části pozemků, které představují plochu x a část plochy x. Tato námitka byla odpůrcem shledána nepřipustnou, neboť označené části pozemků nebyly předmětem provedených změn návrhu územního plánu Prostějov projednávaných při opakovaném veřejném projednávání v roce 2013. S tím navrhovatelé nesouhlasili, jak je uvedeno v námitce shrnuté výše pod bodem 7 a 8.

[43] Soud především uvádí, že pod námitkou N83 bylo shrnuto více jednotlivých námitek navrhovatele a). Jedna z nich směřovala rovněž proti pěšímu propojení před plochu x, jejíž součástí je pozemek ve vlastnictví navrhovatele a) parc. č. x a plochu x, jejíž součástí je část pozemku parc. č. x, který není v jeho vlastnictví, ale sousedí s jeho pozemkem. Řízení o této části námítky, vztahující se k pěšímu propojení, bylo, jak je výše uvedeno, zastaveno.

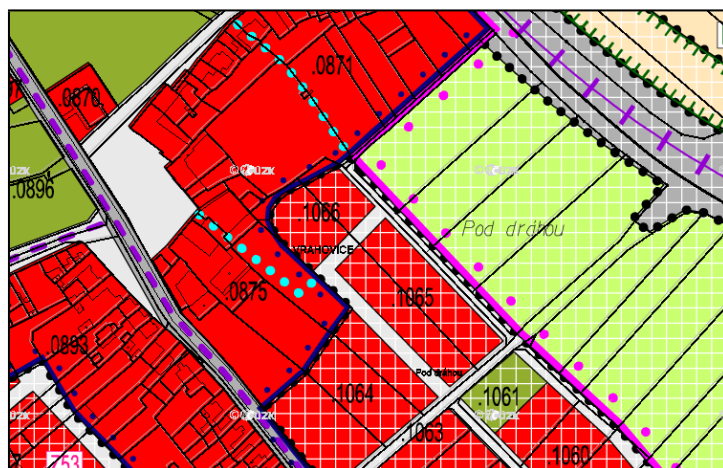
[44] Jak soud zjistil, plocha x je složena z části pozemku ve vlastnictví navrhovatele a) parc. č. x a zčásti z pozemku parc. č. x, který není v jeho vlastnictví, ale s pozemkem parc. č. x sousedí. Vymezení plochy č. x v roce 2013 se však oproti původnímu návrhu, který byl veřejně projednán v roce 2011, nikterak nezměnilo ani co do rozsahu, ani co do funkčního využití, jedná se o rozvojovou plochu smíšenou obytnou. Odpůrce tedy v této části oprávněně označil námitku jako nepřipustnou podle §53 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu v platném znění (dále též „stavební zákon“).

[45] Odpůrce však pochybil, pokud námitku N83 označil za nepřipustnou jako celek. Její součástí byl rovněž návrh na změnu funkčního využití u části plochy č. x, ve které leží rovněž zčásti pozemek ve vlastnictví navrhovatele a) parc. č. x a zčásti pozemek parc. č. x, který není v jeho vlastnictví, ale s pozemkem parc. č. x sousedí. Jak soud zjistil, u malé části pozemku parc. č. x došlo po roce 2011 ke změně funkčního využití. Protože navrhovatel a) není vlastníkem pozemku parc. č. x, nemohl uplatnit námitky podle §52 odst. 2 a 3 stavebního zákona. Mohl však uplatnit připomínky dle §52 odst. 3 tohoto zákona a odpůrce jako pořizovatel se jimi měl zabývat.

[46] V uvedeném pochybení však soud neshledal důvod pro zrušení ÚP Prostějov v ploše č. x, neboť se nejedná o pochybení podstatné, které by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného opatření obecné povahy. Za podstatné soud považuje, že změna provedená po veřejném projednání návrhu ÚP Prostějov v roce 2011, se týká funkčního využití pouze malé části pozemku parc. č. x a navrhovatele a) se nijak nedotýká, tato část pozemku nesousedí s pozemky ve vlastnictví navrhovatele a) a jedná se primárně o věc vlastníka daného pozemku. V části přiléhající k pozemku ve vlastnictví navrhovatele a) od veřejného

projednání ÚP Prostějov v roce 2011 k žádné funkční změně nedošlo, stále se jedná o rozvojovou plochu smíšenou obytnou.

[47] Pro vyjasnění vztahů v území soud poukazuje na výřez grafické části ÚP Prostějov, který byl projednáván v roce 2013.

[48] Soud dodává, že cílem navrhovatele a) bylo zamezit zastavění plochy č. x a části plochy x. Jak je uvedeno již výše, námitka týkající se plochy x byla pořizovatelem oprávněně označena za nepřipustnou. Jako připomínku mohl případně pořizovatel při veřejném projednání v roce 2013 vyhodnotit pouze námitku týkající se plochy č. x, neboť u malé části jednoho z pozemků z této plochy došlo po prvním veřejném projednání v roce 2011 ke změně funkčního využití. Z mapy je zřejmé, že za stávajícího stavu by změna funkčního využití části plochy č. x přiléhající k ploše č. x, bez změny funkčního využití plochy č. x, byla zcela nelogická.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

[49] Po přezkoumání napadených částí opatření obecné povahy soud, vázán rozsahem návrhu a uplatněnými návrhovými body, dospěl k závěru, že návrh nebyl opodstatněný. Podle § 101d odst. 2 s. ř. s. jej proto zamítl jako nedůvodný.

[50] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatelé ve věci úspěch neměli (návrh byl jako nedůvodný zamítnut), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrci, který byl úspěšným účastníkem řízení náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. prosince 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu